

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“

Органъ на Българското малцинство в Румъния

Фондация
Годишна ... 300 леи
За ... 150
Адрес: Glasul Dobrogean str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

КЪМЪ ОПОЗНАВАНЕ

Въ Букрещъ, германската колония е открива „Седмица на германската книга“. По своята уредба и изборъ на богатото ноложенитъ книги, най избранитъ творения на германскитъ писатели, поети и учени — тая „седмица“ е привлѣкла вниманието на цѣлия просвѣтенъ и културенъ свѣтъ на Румънската столица. Печатътъ, давайки своитъ ласкави отзиви, прави единъ завой и подчертава, че „днесъ, рушителна на демокрацията и крепительна на резизонизма, хитлеризмътъ — капълно върши една пропаганда, която само въ нашъ интересъ не е... При все това, букурещкиятъ печатъ не скрива своя възторгъ: книгата сближава народитъ, руши изкуствено издигнатитъ препятствия, чрезъ нея е пътя къмъ свѣтовния миръ!

Е добре, трѣбваше да се изложи грамадниятъ портретъ на вождя на национал-социалистическа Германия въ Букурещъ,

за да признаятъ нѣкои отъ столичнитъ шовинизирани вестникари, че писмото и книгата сж пътя за опознаване на народитъ, за тѣхното сближение и добри приятелски отношения. Ние отъ редица години развѣваме знамето, по трѣнливия нашъ пътя, на взаимното опознаване между румънци и българи. Ние преведохме най-хубавитъ творения на румънскитъ поети и писатели и запознахме нашитъ съплеменници съ културнитъ и просвѣтнитъ постижения на румънския народъ. Ние запознахме румънскитъ граждани отъ български произходъ съ добродетелитъ и ценнитъ качества на истинскитъ румънци, направихме толкова много и успѣхме да сложимъ антигоизма, като посочихме и сочимъ пътя на братското разбирателство.

Е, за това ли наше дѣло, сме прицелилата точна на всички нападки и клевети?

Я. х. Я.

КЪДЕ СЪ ДЕЦАТА?

Историята се повтаря. Учителитъ отъ селата съставятъ поголовни глоби на родителитъ на децата, за непосещаване на училището. Въ сжнностъ, като че ли всичко това се върши умияшено. Защото, между стогинитъ случаи, глобени сж и деца, които посещаватъ румънскитъ училища отъ градоветъ, дадени тукъ по редица икономически съображения. Сега, тия родители тичатъ въ градоветъ да взематъ удостоверения отъ училищата, отъ които да се вижда, че децата имъ сж записани като ученици. Това, обаче, много добре знаятъ селскитъ учители.

Миналата година тия случаи бѣха неизброими въ кабарнешко. Сега тѣ се зачестиха въ вътрешността. Отъ с. Чобанкурсу сж дошли селяни да взематъ удостоверения, че децата имъ сж ученици. И тѣ сж въ румънскитъ забавачници и основни училища.

Знаятъ ли това училищнитъ власти и какво ще кажатъ за тия произволи?

Реколтата на царевичата

Въ М-вото на земеделкето още не сж постигнали саяденията отъ цѣлата страна относно реколтата на царевичата, но както се предполага, тя ще бжде подъ срѣдни и много области ще иматъ нуждата държавата да ги подкрепя.

„Емденъ“ въ Варна

Букурещъ — Германскитъ кръстосвачъ, „Емденъ“, който прави научна обиколка, е пристигналъ на варненското пристанище. На германскитъ морци било устроено тържественъ приемъ, „Емденъ“ щѣлъ да престонъ въ българскитъ води до 2 ноември.

„Емденъ“ е първиятъ германски боевъ парходъ, който следъ войната, навлиза въ Черно-море.

и настоящитъ обстоятелства, не намираме за нужно да коментираме горнитъ редове. Едно само ще кажемъ: че г. Папагеорге е билъ въ изпитната комисия отъ българскитъ училища. Можемъ да си представимъ поведението му, бележитъ му и инението му относно нашитъ ученици и училища!

Въ Турция — споредъ съобщенията на вестникитъ — отпозново започнали земетресенията.

Тѣкмо сега, срещу зимата, тая работа ни се вижда много съмнителна. Повече бихме поубравали, че таткъ да се започнало нѣщо като международно хоро, отъ чийто тропане да се е позаволѣло ед-

ното отъ кошетата на Европа... Знаемъ ли ние, каква карнавала играятъ Сталинъ и Кемалъ, какъ на мѣсто тропа Мусолини и какъ ржкоплеска Хитлеръ?... Защото за насъ сжествува само единъ видъ земетресение: забие ли барабанитъ на бирника, започва да се тресе и земата и звездитъ, срѣдъ бѣлъ дѣнь, по небето!

Н. В. КРАЛЪ КАРОЛЪ II ВЪ ПРАГА

Единството между Румъния и Чехославия

Прага, столицата на Чехославия, въ момента, отпразднува две крупни тържества: голѣмитъ националенъ празникъ и тържеството за посрещането на Н. В. Кралъ Каролъ II. Румънскитъ Суверанъ ижтвува придруженъ отъ Великиятъ воеводъ Михай, престолонаследника и г. Викторъ Антонеску, м-стра на външнитъ работи.

Посещението на Н. В. Кралъ е посрещнато въ цѣла Чехославия съ небивалъ ентузиазъмъ. Цѣлиятъ печатъ посвѣтава специални издания за личността на Суверана и подчертава момента на стжп-

зането му на чехословацка земя, като предчета за трайнитъ и неразривни връзки между дветъ държави. Това посещение — споредъ отзивитъ на печата — е отъ важно политическо значение.

Цѣлиятъ пѣтъ, отъ гдето е миналъ Суверана, както и столицата, сж били великолетно украсени съ националнитъ знамена на дветъ държави.

По тоя случай се подчертава единството между дветъ приятелски страни, единство, тѣй необходимо въ днешнитъ времена на голѣмитъ международни събития.

Събраннето на учителитъ отъ срѣднитъ училища

Какъ сме представени и какво може да очакваме

Въ събранието на учителитъ отъ срѣднитъ училища, състояло се въ Букурещъ, г-нъ Папагеорге отъ Силистра, е заявиль следното: (букваленъ преводъ отъ изнесеното въ „Универсулъ“)

— Въ областта, където пребивавамъ азъ, има много малцинствени български училища, за които се знае, че сж подържани отъ българската държавна. Тѣ не представляватъ нищо друго, освенъ гнездо да за ириденитъ. Въ последно време М-вото на просвѣщението петърси начина да изследва положението и закри нѣколко основни български училища, ала г. м-стра на просвѣщението нѣма поддрепата на всички, защото по разни политиче-

ски смѣтки, тия училища продължаватъ да работятъ.

Искамъ централниятъ изпълнителенъ комитетъ да поведе една здрава борба за растурането на тия малцинствени училища, за да се сложи край веднажъ за винаги на това право дадено на малцинственитъ училища, които не вършатъ друго, освенъ ириденитъ.

Следъ това г. Папагеорге е продължилъ:

— „Въ изпитнитъ комисии въ българскитъ училища отъ Добруджа да бждатъ назначени само мѣстни учители, единствени, които познаватъ менталитета и ириденитъ стичната дейность.“

При даденото положение

БЪЛГАРИЯ ВЪ БАЛКАНСКИЯ ПАКТЪ?

Какво пишатъ французкитъ вестници

Французскитъ печатъ често дава голѣми подробности за събитията на Балканския полуостровъ. Така, презъ последно време, по случай минаващото презъ София на югославянский м-ръ председателъ, г. Стоядиновичъ, на пътя за Анкара, където ще присжествува на голѣмитъ тържества по случай отпразнуването годишнината на турската република, французкитъ вестници съобщаватъ съ тлѣсти букви следното:

на България, съ когото да размѣни мисли по въпроса за влизането на България въ Балканския пактъ. Отъ голѣмъ интересъ е да се привлече България. За това, вѣроятно е да се измѣнятъ уставитъ на пакта по желанието на България и да се даде на последната излазъ на Бѣло море. По всичко изглежда, че този въпросъ ще бжде разгледанъ сега въ Анкара“.

„Голѣма е вѣроятността, щото г. Стоядиновичъ, на пътя за Анкара, да се срещне съ г. Кьосеивановъ, м-ръ председателя

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

НАРОДНИТЪ БУДИТЕЛИ

Отъ няколко години българският народъ чествувалъ, съ подобаващи тържества, на 1 ноември, деня на Народните будители. Този великъ празникъ е отъ особено значение за насъ, румънските граждани отъ български произходъ, защото намъ се пада завета на отца Паисия: *„Ти българине, не се прелъщай, знай своя родъ и языкъ!“* — да го повтаряме винаги и при всѣки даденъ случай.

Днесъ цѣла България е на кракъ. Мало и голѣмо чествуватъ дена на първите пионери на българското възраждане. Величавитѣ образи на безсмъртнитѣ будители витаятъ надъ родния Балканъ и ширнитѣ полета, надъ градове, села и паланки, и внушително говорятъ за тежко минало и предричатъ свѣтлото бъдеще. Ние, обитаващитѣ хлѣбороднитѣ поля на далечна и забравена Добруджа, не можемъ да не се поклонимъ съ дълбоко смирение предъ тѣхната свѣтла паметъ и макаръ мислено да не прошепнемъ съ тиха радостъ и скърбящи сърдца тѣхнитѣ имена.

Отецъ Паисий, монахътъ отъ Хилендарския манастиръ — патриархътъ на българското национално възраждане, е първиятъ народенъ будителъ, който въ мрака на двойното робство, разпали факелътъ на националното съзнание у българина, осветли душитѣ, събудилъ заспалия робъ и разтърсилъ съвеститѣ. Въ полутъмната манастирска килия той плаче, че много българи се срамуватъ отъ своята народностъ, водятъ се по чужда „политика“, езикъ и обичаи, а своето хулятъ. И излива цѣлата си душевна мъка въ своята „Славяно-българска история“ и тръгва съ нея по ширнитѣ български земи да учи и просвѣщава своитѣ братя, че и българитѣ сж имали царство и господарство. Историята на Паисия се посреща съ небивала радостъ. Тя се чете отъ всички, преписва се и се разпространява. Народътъ я цени и пазятъ като светиня. Така, отецъ Паисий хвърля първата искра на пробудата, която се разпала съ стихийна мощъ и срѣдъ нейнитѣ пламъци се раждатъ великанитѣ на възраждането и на свободата.

Софроний Врачански, бедниятъ и многострадаленъ Стойко Владиславовъ, отпосле епископъ С. Врачански, е вториятъ народенъ будителъ. Той е надаренъ съ желязна воля и крайна доброта. Учителъ на малкитѣ, наставникъ на голѣмитѣ, утешителъ на всички страдащи, скъталъ въ скриванищата на ушата си огненитѣ слова на Отца Паисия и съ пробудилото се крепко национално съзнание, той

замѣства въ килийното училище грѣцкия езикъ съ български. Запалениятъ факелъ отъ Паисия се подема отъ Софрония и скоро българската речъ и писменностъ изтласкватъ грѣцкото вънъ отъ българскитѣ срѣди. Той е обичанъ отъ народа. Съ радостъ го посрещатъ, съ сълзи го изпращатъ. С. Врачански цѣли 32 години е служилъ като свещеникъ, но не и като ограниченъ божи служителъ. Като Паисия и той успрѣква българитѣ: *„Отворете очитѣ и умъ вашъ, о, болгаре, чеда мои любления!“*

Неофитъ Бозвели, единъ отъ най-смѣлитѣ и енергични народни будители, има своята златна страница въ историята на българския народъ за освобождението отъ грѣцкото духовно робство. Той е ученикъ на Софрония, постъпва въ Хилендарския манастиръ и продължава учението си въ грѣцкитѣ училища по островитѣ. Написалъ е шестъ учебника, които самъ продава и разпространява. Той завежда упоритъ борба противъ митрополитъ Панаретъ и отначало успѣва. Въ Цариградъ Бозвели събира еснафитѣ и имъ тълкува евангелието на славянски, като ги подготвя да искатъ въ Цариградъ една българска черква, въ която да се служи на български. Него го заточаватъ, ала скоро дѣлото му се подема съ още по-голѣмъ ентузиазмъ отъ Раковски, Кръстевичъ, Иларионъ Стояновъ и др., все млади борци и духовни водачи на българщината.

Юрий Ивановичъ Венелинъ — още една велика фигура. Той е карпатски малорусъ. Като учителъ въ Кишиневската семинария, сприятелява се съ бѣжанцитѣ българи и ги обиква. Изучава основно миналото на българитѣ и написва историческия си трудъ „Древни и днешни българи“, съ който освенъ че привлича вниманието на учения свѣтъ въ Русия, но и подкопава устоитѣ на грѣцизма въ България. Но най-вече, той заслужава съ силното си влияние: четейки неговитѣ произведения, много българи се осъзнаватъ и дигатъ знамето на националната пробуда. Неговата книга произвежда преломъ въ душитѣ. **Априловъ**, който до тогава се считалъ за грѣкъ и подържалъ грѣцкитѣ училища и революционери, осъзнава се и заедно съ други българи решава да откриятъ първото образцово училище въ България. Училището се открива въ Габрово.

Георги С. Раковски е единъ отъ най-дейнитѣ и известни народни будители, първоапостолъ на революционното движение въ България. Историкъ, поетъ, учепъ, публи-

цистъ, Раковски се явява като най-голѣма личностъ въ българската история. Той е единствениятъ между великанитѣ на българското възраждане, който е ималъ връзки съ короновани глави и видни държавници, съ които се съветвалъ какъ да освободи българския народъ отъ отоманското иго.

За поемата на Раковски „Горски пѣтникъ“, професоръ Арнаудовъ се отзовава така: „Рѣдко българска книга е допринесла толкова много за възпитанието въ националенъ духъ, станалъ сякашъ свѣтско евангелие за най-събуденитѣ, което мнозина сж учили дори наизустъ“.

Раковски е билъ душата на войводитѣ Хитовъ, х. Димитъръ, Филилъ Тотю, Караджата и др.

Тѣсни сж колонитѣ на нашия вестникъ, за да изредимъ имената на великанитѣ — будители, като **Иларионъ Макариополски, Бенковски, Левски, Любенъ Каравеловъ, П. Р. Славейковъ** и десетки още знайни и незнайни апостоли, които съ една рѣдка беззаветна любовъ и себепристрастие изградиха гранитнитѣ основи на всенародното дѣло.

Но между тѣхъ, като ярка звезда на тъмния фонъ на родното небе, стои безсмъртния титанъ, постѣтъ — революционеръ **Христо Ботевъ** — пѣвецътъ на чернитѣ народни неволи. Неговата цѣлувка върху родната земя при Козлудуй за вѣчни времена ще гори устнитѣ на съзнателнитѣ и милфенци бащинията си родолюбци. **Волтъ**, денъ и нощъ ще разпраща по вси посоки на българската земя недопѣтата пѣсенъ на неговата трагична кончина, а Балканътъ, гордъ и озаренъ отъ слънцето на свободата, ще подеме хайдушката пѣсенъ, ще подкани изъ своитѣ дѣбри неговитѣ *„самодиви въ бѣли премъни“* и ще ги праца да търсятъ духа на х. Димитра...

Я. Калиакренски

Аптека „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

наскоро ще се премѣсти въ собственото си здание, *сжщата улица* — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

Дава се подъ наемъ къща

отъ три стаи, единъ салонъ и маза находящи се на улицата „Михаилъ Еминеску“ 31 (срещу Българата мъжка гимназия).

Справка горния адресъ

Какво става въ селата

Пребитъ отъ бой селски караулъ

Жителитѣ отъ с. Мансърово сж отправили едно добре мотивирано оплакване — молба до г. окръжния управителъ за дѣлата на кмета и касиера отъ селото имъ, въ което изтъкватъ следниятъ нечовѣшки случай:

„Когато селскиятъ караулъ Митю Жечевъ отишелъ на поста, общинскиятъ бирникъ, Чоти, който е билъ тамъ, повикалъ го на страна и му заповѣдалъ: — да напусне длъжността си, защото той (бирникътъ) назначилъ другъ на неговото мѣсто!“

На другия денъ Митю Жечевъ, бива повиканъ отъ кафежията Цоню Аврамовъ, за да съобщи, че дюкяна му билъ обранъ. Той изпраща Жечева въ колонищата махла да повика караулитѣ. На връщане Жечевъ се отбива въ кафенето на Стойковъ, кждето следъ малко идва и селския кметъ Кицу. Последниятъ

подбира Жечева и го откарва въ поста, кждето обвързва ржцетѣ и краката му съ вериги, хвърля го въ една стая и започва безмилостно да го бие съ едно желязо. Следъ като се изморилъ побойникътъ, опитва се да му отвърже веригитѣ, но не успѣва. Идва шефътъ на поста и счупва веригитѣ. Така безчовѣчно и безмилостно битъ, Жечевъ отива въ къщи и лѣга боленъ. На другия денъ отива при общинския лѣкаръ отъ с. Армутлий, който му издава нужното медицинско свидетелство“.

Възмущението на селянитѣ отъ горния случай е голѣмо. Тѣ искатъ анкета. Още повече, зачетилитѣ се кражби въ селото били отъ съмнително остество за тѣхъ. Крадцитѣ, които обрали дюкяна на Аврамовъ, можели да се откриятъ. Личели следитѣ имъ по влажната земя.

ИСТИНАТА СЪ КЛЕВЕТА

НЕ СЕ ПОМРАЧАВА

Поне въ черковнитѣ работи, истината трѣбва да блѣсне. Особено сега, когато вѣрата въ единния Богъ у всички е разклатена, трѣбва да уважаваме истинскитѣ служители и да отбѣгваме предварително и съ зла умисль да ги петнимъ, изхождайки отъ долнопробни интереси.

Въ сжщото време, обаче, Кола Чумети, по единъ много недостоеенъ начинъ

се нахвърля върху единъ младежъ, завършилъ румънска духовна семинария, румънски гражданинъ отъ български произходъ, че билъ се готвилъ да се ржкоположи за свещеникъ. Клеветникътъ застава на една фалшива национална почва и сипе редица невярности, засягайки главно българското малцинство. По тоя начинъ, той сѣ бацила на умразата и руши вѣрата и у богослужители, които служатъ за примѣръ къмъ братство и разбирателство между християнитѣ, безразлично тѣхната национална принадлежностъ.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

Съ хубави, първокачествени, елегантни и евтини

БАЛТОНИ

Голѣмъ асортиментъ на най-разнообразни **ГАЛОШИ** и **ШОШОНИ**

отъ най-прочутитѣ **ФАБРИКИ** **КВАДРАТЪ-РИГА**

„Реж. Кароль“ 9 **БАЗАРДЖИКЪ**

Ще се облечете само въ дрехарницата

ШИБИЛЕВЪ-СИИЪ

БОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Българското малцинство от Румъния и денят на Народните будители

днес в цяла България
където има българ-
ски празнува деня на
народните будители. Днес
е ден на признателност
към своите будители, бъл-
гарият народ устройва
дни празненства.
Българският народ, кой-
то бил винаги призна-
вателен към всички свои до-
датели, днес по най-
естествен начин праз-
нува признателността си
към своите будители,
които не пожалиха нито
своето, нито труд и
жизни сили за него. По-
тъй като, българите от
всички страни, сме част отъ

българското племе, сме ед-
накво длъжни на Народни-
те будители. Днескаш-
ният ден е наравно пра-
зник и за насъ, защото
приносът на Народните
будители към българи-
ския народ е принос и
за насъ, защото даденото
от тях на българския
народ е дадено и на насъ.

По тоя случай се при-
насяме мълкомъ към днес-
кашния празникъ — безъ
шумъ и глъчка се присъе-
диняваме към празнен-
ството на цялокупния
български народъ.

Ат. Цветковъ

Турците иматъ свои преподаватели въ селата

со съобщение на в-к
„Турция“, дадено отъ гр.
министра, привлече внима-
нието ни. То гласи:
Комисия съставена
от инспектора г. Василе
и председателя, учите-
ля Хабиб Хилми, дирек-
тор на турското основно
училище и Афуз Мехмедъ,
вицепрезидентъ, отъ нѣ-
колко дни работи въ мѣст-
ното училищно ревизоратъ
за назначението на турски
преподаватели. Настоящата го-
дина въ селата съ турско
преподаване, сж назначени 70
преподаватели турци, които ще
преподаватъ въ румънските
училища на турски езикъ.
Всички сж седемдесетъ учители —
които значи, че въ прибли-
жително 70 села се назна-
чаватъ по единъ учителъ за

малцинските турски деца.
Въ тия 70 села, както и въ
останалите отъ Нова До-
бруджа, давящото мнозин-
ство сж румънските гражда-
ни отъ български произходъ,
а тѣ нѣматъ нито едно уч-
илище, нито единъ учителъ
— както е горния случай —
да преподава на малките
българчета отъ румънските
училища на майчиния имъ
езикъ. Законътъ за първо-
началното образование въ
това отношение е катего-
риченъ, а именно: „Тамъ
където мнозинството е отъ
малцинственъ произходъ, въ
училищата ще се преподава
на езика на съответното
малцинство“.

Както виждаме, това пра-
во иматъ само турците.

турците предъ капитулация
общенията получени
Испания говорятъ, че
гражданската война
сж дължава съ ожесточе-
ние.
генералъ Франко е далъ
следенъ ултиматумъ до
правителството отъ Мад-
ридъ да предаде града.
Съюзническите войски
продължаватъ на 12 кило-
метра отъ околните височи-
ни на столицата, която би-
ла подъ непрекъснатъ ар-
тилерийски огънь. Градътъ
е обграденъ отъ всички
страни и откъснатъ оконча-
телно отъ останалата частъ
на Испания.

Страшни бури по германското край- брежие

Отъ Берлинъ съобщаватъ,
че отъ нѣколко дни по цѣ-
лото германско крайбрежие
на Северното море бушуватъ
страшни бури. Много па-
раходи потънали. Е-
динъ параходъ-фаръ само
за нѣколко секунди изчез-
налъ въ водата. Предпола-
га се, че около стотина ри-
барски и търговски кораби
сж изчезнали.

Чети и разпространявай
Добруджански гласъ

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

Подъ знака на политическите изненади

Ако абисинскиятъ конфликтъ
раздѣли Европа на два идейно-
политически фронта, испанска-
та вътрешна междуособица ни
показа, че за примирението на
тѣзи две политически насоки
се изисква голѣма мѣд-
ростъ, предпазливостъ, тактъ
и пожертвователностъ предъ
буквата на собственитѣ инте-
реси. По силата на тѣзи по-
следнитѣ е твърде обяснимо
видимо парадоксалното жела-
ние на Англия да победятъ въ
Испания правителственитѣ кръ-
гове, което желание ясно про-
зира не само въ пресата на
работническата и либералната,
но дори и въ тази на консер-
вативната партия. Очевидно,
предъ Дамоклевия мечъ на
нѣмско-италианската колониал-
на опасностъ, Англия предпо-
чита Троянския конь на бол-
шевишкия колосъ: тя не за-
бравя, че докато Германия при-
тежава най-мощната въздуш-
на флота, а Италия — най-
бързитѣ и мощни морски е-
диници (току що построени-
ятъ италиански дреднаутъ „Ви-
торио Венето“ е най-бързия
и голѣмъ воененъ параходъ
на свѣта!), английската грани-
ца върви не само по талвега
на Рейнъ, но и по бялото на
Бренеръ. Напротивъ, пакъ по
силата на своитѣ интереси
Португалия, която отъ 275
години върви на една полити-
ческа линия съ Англия — до-
ри въ свѣтлозлатата война възъ
основа на англо-португалския
договоръ отъ 1661 година,
португалцитѣ се отзоваха вед-
нага съ войскитѣ си още въ
началото на войната при Мар-
на, Вердонъ, Сома. Днесъ пор-
тугалцитѣ, въпреки английско-
то давление, не се съгласиха
да подпишатъ пакта за неут-
ралитета и се приближиха
къмъ Италия и Германия. Не
ще съмнение, че мирътъ въ
Европа днесъ изи-много зави-
си отъ политическото отно-
шение между Русия и Герма-
ния. Русия, за да не стане
жертва на евентуалнитѣ изне-
нади отъ политическата идеа-
логия на националъ-социали-
ститѣ, се готви по собственитѣ
думи на Ворошилова, ка-
зани на Киевския парадъ, до-
ри за една офанзивна война,
като отговоръ на чужда про-
вокация. Английските военни
експерти твърдятъ, че болше-
вишката армия едва ли е год-
на за една подобна акция, но
знае се, какъ английскитѣ во-
енни кръгове се изложиха въ
абисинския конфликтъ — не
въ години, а въ точно 217
дни италианцитѣ завършиха
сполучливо своя походъ. Днеш-
ната руска армия по духъ и
въоръжение стои високо надъ
царската, която споредъ ду-
митѣ на нѣкогашния й главно-
командующъ бѣше изпратена
въ руско-японската война не

снабдена съ солидно оржие,
а съ иконитѣ на Александъръ
Невски, а въ голѣмата война
можеше да се спаси отъ ед-
но поражение срѣщу герман-
цитѣ „само поради налично-
стта на блатата и непроходи-
митѣ пѣтища“. Не трѣбва, о-
баче, да се забравя, че днеш-
ната руска армия едва ли ще
може да се отзове по-бързо
на германската граница, откол-
ното царската армия, понеже
днешна Русия нѣма на разпо-
ложение нѣкогашната руска
Полша. Въ сѣщото време гер-
манскитѣ транспортни пѣти-
ща сж усъвършенствувани до
непозволяваностъ: новитѣ автомо-
билни пѣтища сж едко истин-
ско чудо на техниката и по-
тъхъ може да се пѣтува съ
всѣка неограничена скоростъ,
каквато може да развие единъ
моторъ. Думитѣ на генералъ
Гьорингъ, че Германия може
да пренесе и до най-отдалече-
ната точка на своитѣ граници
за 24 ч. единъ милионъ души,
се потвърди вече за втори
пѣтъ: по случай Нюрнберг-
скиятъ партиенъ денъ сж би-
ли пренесени за 24 часа 950
хиляди души! При това, спо-
редъ самитѣ английски и
френски военни лица, Германия,
която въ голѣмата война одър-
жа петъ години съглашенскиятъ
напоръ въ обзиданени
полски укрепления, ще бѣде
въ състояние въ стабилно у-
крепената Рейнска областъ, съ
ограничено число сили, да от-
бие всѣки външенъ ударъ. Из-
явлението на германскитѣ уче-
ни корифеи по химия — про-
фесоритѣ Нернстъ и Пфай-
феръ — и двамата носители
на Нобеловата премия, че бѣ-
дешетата химическа война ще е
много изстребителна, показ-
ватъ, че германцитѣ къмъ ста-
рата своя практика въ това
отношение сж прибавили и
нови познания. При това, въ-
когашнитѣ думи на Бриана, че
всѣки германски войникъ отъ
нѣкогашната професионална ар-
мия е въ сѣщностъ единъ пър-
вокачественъ кадровъ офицеръ,
ни обясняватъ невѣроятната
бързина въ организацията на
германскитѣ военни сили. Бив-
шиятъ английски министъръ
Лойдъ Жоржъ, който неотдав-
на посети Германия, дава след-
ната характеристика: „Герма-
ния, като отговоръ на неиз-
пълненитѣ и отъ другитѣ стра-
ни клаузи за общо разоръже-
ние, е фактически вече на-
пълно въоръжена. Днешниятъ
германецъ счита не като жер-
тва, а за честь да умре за ро-
дината си. Германскитѣ бѣде-
ни планове сж гигантски.
Днесъ никоя сила или група
отъ сили, отдето и да иде
тѣхния ударъ, не е въ състо-
ние да победятъ Германия...“
Затова, Германия днесъ е
магнитенъ полюсъ, който при-

влича всички страни, които се
чувствуватъ застрашени отъ
болшевизма. Атакива сж: Бал-
тийскитѣ страни, Польша, всич-
ки балкански държави, Авст-
рия, Унгария, Испания. Въ по-
следната генералъ Франко из-
каза публично благодарността
си къмъ германския народъ.
Срѣшитѣ на адмиралъ Хорти
съ Хитлеръ и отговорни по-
литически личности отъ Ита-
лия и Австрия, пѣтуването на
Нотратъ въ Унгария, на Гьоб-
елсъ въ Гърция и на външ-
нитѣ министри на Италия, Ун-
гария и Австрия въ Виена,
всичко това сж последици на
растящото германско влияние.
Вѣрно е, че полскиятъ главно-
командующъ посети Парижъ,
но всичко това е било угово-
рено между Хитлеръ и за-
мѣстника на полския външенъ
министъръ по случай пребыва-
ването му въ Берлинъ презъ
днитѣ на Олимпиадата. Затова
обяснимо е спокойствието на
германската преса по случай
полското посещение въ Па-
рижъ и недоволството на ру-
ската и чехословацка преса
вследствие отпущанята на Пол-
ша воененъ заемъ. Интересно
отъ гледището на английска-
та политика е фактътъ, че
Англия счита френско-руски-
ятъ и руско-чехославскиятъ до-
говори като необходими за ев-
ропейския миръ. Изобщо, до-
като Англия не довърши свое-
то цѣлостно модерно въоръ-
жение, ще живѣе постоянно
подъ знака на своята колони-
ална несигурностъ. Отстъпки-
тъ, направени въ това отно-
шение на Иракъ и Египетъ,
възъ основа на сключенитѣ
договори, както и събитията
въ Палестина, дѣто върѣки,
че Англия изпрати най-добри-
тѣ си колониални полкове,
все още не е настъпило оми-
ротъсриване, показватъ, че Ан-
глия въ колониалната си по-
литика е готова и на бѣдешни
жертви. Впрочемъ, признава-
нето на независимостта на
Сирия съ договора, сключенъ
на 9 септември тази година
между френското правител-
ство и арабскитѣ представители
отъ Сирия и Либанонъ (една
територия голѣма колкото
България и съ три милиона
население) не може да не се
отрази и на политическитѣ
духове въ Палестина, особено
като се има предъ видъ,
че италианцитѣ дадоха на ара-
битѣ отъ Абисиния пълна ре-
лигиозна и културна свобода.
(Следва)

Преотстъпва се

добре разработенъ колони-
аленъ магазинъ въ центъра
на града, ул. „Принципеле
Фердинандъ“ 98.
Справка при съдържателя
Василь Станевъ

По бѣлния свѣтъ

ЛОНДОНЪ И ВЪЗПИТАНИЕТО НА АНГЛИЙСКИТЕ ДЕЦА

Известниятъ въ България руски артистъ Дуванъ-Торцовъ, бившъ главенъ режисьоръ на бълг. Народенъ театъръ, разказва въ единъ отъ рускитѣ емигрантски вестници своитѣ впечатления отъ виденото въ английската столица.

Лондонъ, пише той, има седемъ милиона житѣли, и на най-многолюднитѣ улици не се забелязва никакво безредно вървене и блъскане, не се чуватъ оглушителнитѣ и разкъсващи нервитѣ автомобилни свирки. Порази ме и необикновената дълговитостъ, преклонението предъ традицията, Когато азъ за пръвъ пътъ, следъ свършване на представлението въ едно кино, чухъ мощнитѣ звукове на английския народенъ химнъ и видѣхъ, какъ всички, като единъ човѣкъ, станаха и благоговейно го изслушаха, като поискаха да се изсвири три пъти, азъ бѣхъ покъртенъ и разълнуванъ до дълбочината на душата си.

Нека спомена тукъ, пише по-нататъкъ Дуванъ-Торцовъ, и за интересното възпитание на децата въ Англия. Ето еднакъ примѣръ, който ми разказа председателятъ на англо-руския клубъ, полковникъ Юркевичъ. Бѣхъ седналъ, каза ми той, на една пейка въ парка, до майката на едно петгодишно момченце, което постоянно се качваше на пейката и скачаше отъ тамъ на земята. По едно време момчен-

цето падна, силно си удари едното колѣно, като го разкървави и заплака. Майка му го напѣска както трѣбва. На забележката на полковникъ Юркевичъ, че детето е паднало безъ да иска, англичанката отговорила: „Азъ го набихъ не за това, че е паднало, а затова, дето плака. Англичанинътъ трѣбва отъ детинство да свикне малченката да понася всѣка болка“.

ГЪОТЕ НЕ Е БИЛЪ УБИЕЦЪ

Неотдавна единъ берлински вестникъ бѣше напечаталъ една статия, подъ заглавие „Гьоте не е убиецъ“, а другъ вестникъ, също тъй съ гражданни букви, съобщаваше на читателитѣ си, че Шиллеръ не е билъ отровенъ. Работата се състои въ това, че въ продължение на известно време въ нѣкои нѣмски литературни кръгове се разпространяваше теорията, че Шиллеръ билъ отровенъ отъ докторъ Кушме и че ужъ Гьоте билъ подбудител на това убийство. Противъ това възтанали цѣлъ реди нѣмски учени, между които професоръ Максъ Хеккеръ и проф. т. г. Въ едно заседание на Гьотеаското дружество въ Ваймаръ професоръ Петерсонъ заявилъ, че слухозвѣте, които опорочаватъ Гьоте, отдавна му били известни, но той дълго време не искалъ да имъ даде гласностъ. Сега, обаче, тѣзи слухове взели такъвъ характеръ, че той намѣрилъ за необходимо да встане срещу тѣхъ съ категорично опровержение.

„ВѢСТИ“

— По случай рождения денъ на Н. В. Кралица Мария, въ катедралната черква се отслужи божествена служба. Градътъ бѣ обкиченъ съ национални знамена.

— Завчера, 29 т. м. агентитѣ на „Румъно-турската популярна банка“ отъ града ни, отишли въ с. Ай-Орманъ, каварненско, и въ отсъствието на жителя Петъръ Христовъ, счупили вратата на къщата му, съ целъ да изплашатъ женитѣ и да могатъ да взематъ нѣкаква своя съмнителна вземанка, за която обстойно говорихме въ единъ отъ миналитѣ бройове. П. Христовъ е подалъ оплакване до надлежнитѣ власти.

Отъ една седмица пребивава въ оръжга ни из-

вестната французска журналистка, г-ца Едитъ Бриконъ, една отъ кореспонденткитѣ на голѣмия парижки ежедневникъ „Ла Републикъ“. Г-ца Бриконъ проявява особенъ интересъ за българското малцинство. Вчера тя отпътува за Варна.

— Завчера въ града ни се е извършила голѣма кражба. Неизвестни крадци се промъкнали въ дома на жителя Михаилъ Ивановъ, на ул. „Петру и Асанъ“ и задигнали много дрехи, както и цѣлото яране. Крадцитѣ не сж оставили никакви следи.

Кражбитѣ отново се зачестяха въ града ни.

— Помолени сме чрезъ вестника да обърнемъ вниманието на висшитѣ учи-

Съобщавамъ на всички индустриалци, земеделци, притежатели на мотори, трактори, харманки и др. машини, че имамъ представителството на прочутитѣ лагерни (rulmenți) на фабрики „FAG“ и „TIMKEN“ които ще намѣрите постоянно на диспозитъ въ магазина ми, при най-износни цени и условия.

СТ. П. СМОКОВЪ

Ул. „I. G. DUCA“ 44 — Базарджикъ

лищни власти, че много селски учители безъ да провѣрятъ и изслушатъ родителитѣ на децата-ученици, съставяли глоби, какво, децата имъ не посещавали училището.

Отговорнитѣ училищни власти трѣбва да се сезиратъ отъ случая да взематъ нужнитѣ мѣрки. На друго мѣсто въ настоящия брой даваме конкретни факти. Въпроситѣ денасъ занисани въ румънскитѣ училища отъ градоветѣ. Селскитѣ учители създаватъ излишни разкарвания и неприятности.

Въ Констанца е пристигналъ единъ съветски параходъ, който ще се опита да изкара на повърхността на водата потъналиятъ руския параходъ презъ 1920 г. до гр. Балчикъ.

— Едно съобщение отъ Букурещъ гласи, че текстилнитѣ индустриалци отъ Румъния сж отпратили изложение до М-вото на земеделнието, чрезъ което искали да имъ се разреши да внасятъ вълна отъ странство, тъй като цѣлото производство отъ вътрешността било закупено.

М-вото проучвало въпроса. Производителитѣ на вълна, които още иматъ такава, могатъ да я продадатъ на Сдружението на земеделскитѣ синдикати, на цени установени отъ министерството.

Чети в-къ Добруджански гласъ

Собственикъ. отг. редакторъ Я. х. Яневъ

КУПУВАМЪ:

1). Облагации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръсть“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). облигации отъ Държавнитѣ заеми, акции отъ банка „Калино и „Винторулъ“.
Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.
ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „НАЦИОНАЛНО“ Базарджикъ

ПРИ НАСТИНА — ГРИПА, ГЛАЗОБОЛКЕ, ЖЪББОЛЪ, РЕВМАТИЗЪМЪ И ВСЯКАВИ ДРУГИ НЕВРАЛГИЧЕСКИ БОЛЕСТИ, ИСКАЙТЕ (САМО ПРОТИВ НЕВРАЛГИЧЕСКИЯ

„АНТИДОЛОРЪ“

НА ПРОФЕСОРЪ д-ръ Н. Г. ЛУПУ ВЪ ОРИГИНАЛНИ КУТИИ — СЛЕЙ

НОВЪ ДЕПОЗИТЪ — ДЖАМОВО

ОБИКНОВЕНИ, ЦВѢТНИ, ОРНАМЕНТНИ И МАТОВЕ. Стъкла за витрини и бюра. ОГЛЕДАЛА СЕМПИЛИ И КРИСТАЛНИ. РАМКИ отъ последниятъ моделъ на прочутата фабрика „МЕТЕОР“ ИЗЛИВАНЕ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ ОГЛЕДАЛА
Посетете за увѣрение новия депозитъ
УЛ. „РЕМУСЪ“ № 6
(до плагачното атежие на Андрей Консуловъ)

Д-РЪ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести — Приема презъ всѣко време на деня
Ул. „Принчипеса Иляна“ 1 [Шадрафанския площадъ] — Базарджикъ

Tipografia „IZVOR“ — Baza